

Examenul de bacalaureat 2013

Proba E - c)

Proba scrisă la Istorie

Varianta 9

- Toate subiectele (I, II și III) sunt obligatorii. Se acordă 10 puncte din oficiu.
- Timpul efectiv de lucru este de 3 ore.

SUBIECTUL I

30 puncte

Citiți cu atenție sursele istorice de mai jos:

A. „Referindu-se la <<esența prefacerilor revoluționare>>, Gh. Gheorghiu-Dej a apreciat (...) că ea a constat în <<instalarea puterii noi, democrat-populare, deoarece, așa cum ne învață Lenin, problema fundamentală a oricărei revoluții este problema puterii>>.

(...) În februarie 1948 (...) s-a constituit partidul unic, sub denumirea de Partidul Muncitoresc Român (...) partid cu rol conducător al vieții politice, economice, sociale și culturale a țării. Iar în aprilie 1948 a fost adoptată Constituția Republicii Populare Române, care, în principal, a avut menirea de a reprezenta suportul legal al etatizării ce urma a fi adoptată ulterior și care, în acel moment, a fost deja hotărâtă. (...) Odată cu adoptarea Constituției din 1948 s-a deschis o nouă etapă în evoluția economiei românești. În ceea ce privește structura social-economică a țării, articolul 5 a prevăzut că <<în Republica Populară Română, mijloacele de producție aparțin statului, ca bunuri ale întregului popor, sau organizațiilor cooperatice, sau particularilor, persoane fizice și juridice>> (...), iar articolul 10 (...) a prevăzut că <<pot fi făcute exproprieri pentru cauze de utilitate publică>>; atunci <<când interesul general cere, mijloacele de producție, băncile și societățile de asigurare, care sunt proprietatea particulară a persoanelor fizice sau juridice, pot deveni proprietatea statului, adică bun al poporului în condițiile prevăzute de lege>>”.

(Ștefan Bosomitu, Mihai Burcea - coordonatori, *Spectrele lui Dej*)

B. „România s-a declarat republică populară. (...) La 13 aprilie 1948 s-a adoptat o nouă Constituție, după modelul Constituției staliniste din 1936 (...). Totul s-a etatizat. La 11 iunie 1948 au fost naționalizate principalele întreprinderi industriale, bancare, de transport, de asigurări, fără nici o despăgubire. Ulterior, sunt naționalizate și micile întreprinderi. (...) S-a trecut la planificarea centralizată a volumului producției și a desfacerii mărfurilor. (...). În 1949 a început colectivizarea agriculturii (...). În primii ani de colectivizare, (...), au fost arestați zeci de mii de țărani pentru refuzul de a se înscrie în gospodăriile colective. (...) Pe plan politic, au fost desființate toate partidele și organizațiile politice, indiferent de ideologia și atitudinea lor față de programul și țelul Partidului Muncitoresc Român (făurit în 1948) (...). P.M.R. a fost singurul partid admis (...). Orice opoziție și rezistență au fost reprimare și zdrobite fără cruțare. Zeci de mii de oameni, politicieni, ziariști, militari, avocați, clerici (...) sau pur și simplu persoane care nu au fost de acord cu politica partidului unic, toți au fost arestați și condamnați, justiția fiind complet subordonată politic.”

(Ion Bulei, *O istorie a românilor*)

Pornind de la aceste surse, răspundeți următoarelor cerințe:

1. Numiți conducătorul politic român precizat în sursa A. 2 puncte
2. Precizați secolul la care se referă sursa B. 2 puncte
3. Menționați formațiunea politică și legea fundamentală a statului român la care se referă atât sursa A, cât și sursa B. 6 puncte
4. Scrieți, pe foaia de examen, litera corespunzătoare sursei care susține că impunerea regimului comunist a determinat opoziția mai multor categorii din societatea românească. 6 puncte
5. Scrieți o relație cauză-efect stabilită între două informații selectate din sursa A, precizând rolul fiecăreia dintre aceste informații (cauză, respectiv efect). 7 puncte
6. Prezentați două acțiuni desfășurate de România în perioada național-comunismului, în relațiile internaționale din cadrul „Războiului Rece”. 6 puncte
7. Menționați o caracteristică a disidenței anticomuniste din România în perioada național-comunismului. 4 puncte

Citiți cu atenție sursa de mai jos:

„După mărturia adversarilor, care au avut tot interesul să exagereze cifra celor învinși, Ștefan (cel Mare) a avut <<circa 20.000 de oameni>>. Totuși, el a fost cel care a atacat primul, în după-amiaza zilei de 26 iulie izbutind, la un moment dat, să respingă avangarda condusă de Soliman (...). A urmat apoi atacul turcilor condus de însuși (sultanul) Mahomed (...) și l-au silit pe Ștefan să se retragă. Au căzut, cu spada în mână, în acest loc, care de atunci s-a numit Războieni, mulți dintre dregătorii și curtenii Moldovei. (...)

După biruință, sultanul s-a îndreptat spre Suceava. Orașul a fost ars, dar cetatea (...) a rezistat. Nici Hotinul (...) nici Neamțul (...) n-au putut fi luate. (...) Cât despre Chilia și Cetatea Albă, se pare că turcii nici n-au mai îndrăznit un asediu, deoarece puternica flotă pregătită în acest scop a fost distrusă de o furtună pe Marea Neagră. Prin urmare nici una din cetățile însemnate ale Moldovei nu au putut fi cucerite. (...) Sultanul, fără să fi realizat unul măcar din scopurile ce-și fixase, adică înlăturarea (domnitorului), supunerea țării și anexarea Chiliei și Cetății Albe, a fost nevoit să dea semnul retragerii. Care retragere a semănat mai mult cu o fugă, deoarece distanța până la Dunăre a fost parcursă în trei zile, iar o sumă de tunuri au fost abandonate, după cum ne arată o mărturie contemporană. O altă mărturie - cronica moldo-germană - a afirmat că Ștefan a izbutit, după Războieni, să-și refacă oastea <<ca la 16.000 de oameni>> și că armata lui Mahomed a pierdut, în timpul retragerii, <<mulți luptători>>.

(...) După retragerea armatei turcești, Ștefan, pe de o parte, oastea ungară, care a ajuns prea târziu spre a se mai lupta cu Mahomed, pe de alta, au intrat în Muntenia și l-au izgonit pe Laiotă, punând în locul lui pe Vlad Țepeș (16 noiembrie 1476).”

(Constantin C. Giurescu, Dinu C. Giurescu, *Istoria Românilor*)

Pornind de la această sursă, răspundeți următoarelor cerințe:

1. Numiți domnitorul Moldovei precizat în sursa dată. 2 puncte
2. Precizați, pe baza sursei date, o informație referitoare la acțiunile domnitorului în bătălia de la Războieni. 2 puncte
3. Menționați, pe baza sursei date, două cetăți ale Moldovei. 6 puncte
4. Menționați, din sursa dată, două informații referitoare la situația din Muntenia. 6 puncte
5. Formulați, pe baza sursei date, un punct de vedere referitor la acțiunile desfășurate de otomani, după bătălia de la Războieni, susținându-l cu două informații selectate din sursă. 10 puncte
6. Argumentați, printr-un fapt istoric relevant, afirmația conform căreia reprezentantul unei instituții centrale din spațiul românesc s-a implicat, prin diplomatie, în relațiile internaționale din secolul al XV-lea. (Se punctează prezentarea unui fapt istoric relevant și utilizarea conectorilor care exprimă cauzalitatea și concluzia.) 4 puncte

SUBIECTUL al III-lea

30 puncte

Elaborați, în aproximativ două pagini, un eseu despre evoluția statului român din a doua jumătate a secolului al XIX-lea și din prima jumătate a secolului al XX-lea, având în vedere:

- prezentarea unui fapt istoric desfășurat în spațiul românesc, în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, în scopul formării statului român modern;
- menționarea a două fapte istorice prin care România a participat la „criza orientală” din a doua jumătate a secolului al XIX-lea;
- menționarea a două acțiuni referitoare la atitudinea României față de una dintre marile alianțe de la începutul secolului al XX-lea;
- precizarea unei acțiuni prin care s-a format România Mare;
- formularea unui punct de vedere referitor la importanța constituirii României Mari pentru evoluția democrației în statul român și susținerea acestuia printr-un argument istoric.

Notă! Se punctează și utilizarea **limbajului istoric adecvat**, **structurarea** prezentării, evidențierea **relației cauză-efect**, elaborarea **argumentului istoric** (prezentarea unui fapt istoric relevant și utilizarea conectorilor care exprimă cauzalitatea și concluzia), respectarea **succesiunii cronologice/logice** a faptelor istorice și **încadrarea** eseului în limita de spațiu precizată.